

Když šlapu, tak žiju!

Text Lukáš Lipták / Foto Pavel Myška

Jen těžko bychom našli jiný, nebo alespoň výrazně podobný, cyklistický spolek. Diametrálně odlišná výkonnost jeho členů, bydliště stovky kilometrů od sebe, věkově rozvrstvení snad do všech generací. V normálním životě by se možná ani nepotkali, v oranžových dresech jsou parťáky a nerozlučnými kamarády. Pojí je společná vášeň a láska k cyklistice. Když šlapu, tak žiju, to je motto cyklistického oddílu Vinohradské šlapky.

Je téměř nemožné, aby se nějaký amatérský závod či hobby akce konala bez jejich účasti. Maratony, silniční ligy, Extraliga Masters, MTB závody, dokonce i lyžařské podniky série SkiTour, tam všude můžete spatřit těžko přehlédnutelné oranžové dresy tohoto oddílu. Podstatný je fakt, že členové týmu se svou výkonností i zaměřením výrazně liší, a to skutečně diametrálně. Příklad? Ti nejlepší závodníci Vinohradských šlapek mají doma mistrovské trikoty a tituly z MČR v kategorii Masters či SAC, dokonce ani starty v Českém poháru nejsou výjimkou, ten druhý protipól tvoří hobby sportovci a vložení turisté, kteří po startovním čísle vůbec netouží. Cyklistika pro ně představuje relax, milují dlouhé projížďky a setkávání se s přáteli.

Na to, aby mohli členové týmu toto vše obsáhnout, musí mít pochopitelně širokou základnu. „Náš počet se od založení klubu výrazně měnil. Zprvu se rapidně zvyšoval, největší boom jsme zaznamenali zhruba v letech 2005 až 2006. Pochopitelně nás také někteří opustili, přestoupili do jiného klubu, z různých důvodů skončili s cyklistikou a podobně, takže zjednodušeně se dá říci, že našim oddílem prošlo přibližně sto padesát lidí. V současné době máme asi osmdesát aktivních členů,“ vysvětluje prezident oddílu Robert Sýkora. Největší procento členů je pochopitelně z Prahy a okolí, ale

i v tomto ohledu představují Vinohradské šlapky svou originalitu. „Náš dres oblékají například cyklisté z Brna, Valašského Meziříčí a dokonce i ze Slovenska,“ pokračuje Sýkora. Účast na silničních maratonech, které jsou rozesety po celém území České republiky, tak mnohdy slouží jako srazy aktivních členů týmu, kteří by jinak neměli možnost se potkat.

Přirozený vývoj

Počátek něčeho, čemu se dá nyní říkat cyklistický oddíl, začal vznikat v devadesátých letech minulého století. V této dřevní době těsně po revoluci se vše teprve rodilo, a tak parta přátel vyrážela na různé cykloturistické akce u nás i za hranice. V roce 1991 to byla například legendární trasa Praha – Tatry – Praha nebo náročné akce v Beskydech či na Šumavě. O současném cyklistickém vybavení a ustrojení nemohla být v té době vůbec řeč, odvětraným dresům z lehkých materiálů předcházela bavlněná trička či flanelové košile. Cyklistickým tahákem a kultovní akcí byl pochopitelně Král Šumavy. „Tenkrát to byla opravdová výzva! Jednalo se jednoznačně o největší amatérskou akci u nás. Navíc velmi často nebyly zrovna ideální podmínky, počasí umí být v září na Šumavě hodně tvrdé,“ říká mnohanásobný účastník šumavského maratonu Robert Sýkora.

Zhruba od roku 2002 dochází k poměrně rychlému vývoji, který ani nikdo ze zakladatelů oddílu nečekal. Rapidně se začíná zvyšovat počet členů, kdy z okruhu patnácti lidí je najednou třicet, pak padesát a v roce 2009 dosahují Vinohradské šlapky mety sta členů! Treková kola a favority střídají silniční speciály a zapletené sety, na místo bavlněných triček a košil jsou to kombinézy a časovkářské kapky. Velká část členů je aktivními závodníky. Silniční závody UAC, Masters či silniční maratony si začínají zvykat na křiklavě oranžovou barvu pražského oddílu.

Společný prostor

Jedním z nejdůležitějších nástrojů ke komunikaci mnoha členů je společný virtuální prostor, tedy webové stránky Vinohradských šlapek. „Když jsme je dávali kdysi dohromady, nikdy by mě nenapadlo, co se z toho může vyvinout,“ popisuje jejich důležitost prezident oddílu. Nakonec, vřdyť je to logické. Tolik členů nemá příliš možností na domluvu společných akcí, navíc některé dělí i stovky kilometrů, společný portál s diskusí, informacemi o závodech a také celoroční soutěži, to je to pravé. Kdokoliv se může podívat, kolik kilometrů má zrovna jeho „soupeř“ najeto, na

kteřé závody se chystá, lze si přečíst komentář k uplynulým závodům. Pestrý obsah a navíc v tak širokém rozsahu, to je další výjimečnost, kterou se může tým pyšnit. Za zmínku stojí celoroční soutěž, která nese název „Šlapka roku“. Jedná se o systém přidělování bodů, který se vypočítává dle daného vzorce podle umístění v závodech. Záleží pochopitelně na počtu startujících, čím delší závod, tím lepší koeficient. Do soutěže však může směle zasáhnout i ten, kdo se na startovní čaru vůbec nepodívá. Za 20 ujetých kilometrů je jeden bod, tedy stačí najet 25 000 kilometrů a šance na poměrně dobré umístění je na světě. Jak snadné, že?

Konzum, ale i odpovědnost

Samostatnou kapitolou Vinohradských šlapek je v posledních letech také pořádání závodů. Snad každý amatérský cyklista se alespoň jednou postavil na start Prvního nebo Posledního šlápnutí v Hřebčíně u Lidic. „Tento závod vznikl zcela spontánně. Zprvu to byla oddílová akce, jakési rozloučení se sezónou. Pak se začali nabalovat další účastníci a vše směřovalo k ostrému závodu. Jako první se konalo paradoxně podzimní Poslední šlápnutí, ale

při oficiálně prvním ročníku jarního Prvního šlápnutí dosáhla účast na 270 závodníků,“ říká hlavní pořadatel akce Pavel Zach. O oblíbenosti trasy a podniku vůbec svědčí hned dvě věci. Poslední šlápnutí zaznamenaná letos již svůj 10. ročník, jarní klání je jen o dva roky mladší. Tím druhým důkazem je fakt, že letos v červnu se zde odehrál cyklistický závod Evropských sportovních firemních her. „Tohle je pro nás opravdové ocenění, na které můžeme být s celým pořadatelským štábem pyšní,“ pokračuje Zach. Kromě podniků v Hřebčíně se konal pod hlavičkou Vinohradských šlapek ještě závod Šlap okolo Šlap a nyní nově Strade Zdejcina. Obě akce byly zařazeny do seriálu UAC. „Jsme poměrně velký klub s mnoha členy, a proto si myslím, že je nutné převzít odpovědnost. Nestačí pouze konzum a navštěvování jiných závodů, cyklistice bychom měli také něco vrátit,“ uzavírá pořadatelská duše týmu Pavel Zach. Navíc všechny akce, které jsou Vinohradskými šlapkami pořádány, přispívají dobré věci. Ve spolupráci se sdružením Ano, Ano jde veškerý výtěžek na podporu sociálně hendikepovaných dětí a podporu Projektu Sen. To má mnohem vyšší a hlubší smysl.

»

Kapr - Vinohradské zjevení

Pokud je řeč o Vinohradských šlapkách, nelze nezmínit jednoznačně nejzářivější fenomén týmu posledních let. Svou minulostí přesně zapadá do filozofie klubu. Karel Prager je čerstvým padesátníkem, který s cyklistikou začal v roce 2007 ze zcela zjištěného důvodu. Chtěl zhubnout! Za necelých sedm let se soustavným tréninkem vypracoval na jednoho z nejuspěšnějších amatérských závodníků. Dnes se může pyšnit celkem čtyřmi mistrovskými trikoty, dvakrát vyhrál republikový šampionát v časovce dvojic, navíc v letošním roce potvrdil svou kvalitu titulem v kategorii Masters i ve sdružení SAC.

Jaké byly tvé cyklistické začátky?

S cyklistikou jsem začal v roce 2007. V zimních měsících jsem jezdil doma na rotopedu, protože jsem potřeboval zhubnout. Sedavé zaměstnání, téměř devadesát kilo, musel jsem udělat něco razantního. Podařilo se mi shodit přibližně sedmáct kilo a sportování mě začalo bavit.

Měl jsi nějakou sportovní minulost již předtím?

Kdepak, žádnou. V žákovském věku jsem hrával hokej, ale to je hodně dávno. Snad dvacet let jsem jezdil do práce na kole, ale šestnáct kilometrů za den se nedá považovat za sportovní výkon.

Jaký moment považuješ za počátek své cyklistické kariéry?

Pocházím ze Sojovic a zde se každoročně konal jeden ze závodů UAC. Postavil jsem se tedy s očekáváním na start a dopadlo to tak, jak muselo. Dojel jsem poslední s průměrem lehce přes třicet, vítěz jel čtyřicítkou. Ale neodradilo mne to, dál jsem trénoval, začal víc závodit a časem se dostavily i výsledky. Za opravdový počátek mé cyklistické kariéry však považuji vstup do Vinohradských šlapek.

Co na tvůj raketový vzestup říkali tví soupeři?

Na to se mi těžko odpovídá, netuším. Je ale pravda, že zprvu mě mezi sebe moc nebrali. Já jsem se některé spíš bál vůbec oslovit, třeba takový Tomáš Vitáček, to byl pro mě vzor. Dnes jsme přátelé a občas spolu i trénujeme.

Jak to bylo s tvou přípravou, měl jsi nějakého trenéra?

Ne, vůbec. Samozřejmě jsem si něco načel, takové ty obecné rady mi dali třeba zkušenější kolegové. Snažím se trénovat s tepákem, ale hlavně dám na pocit. Tělo si samo řekne, trénink mě musí bavit.

Za poslední dvě či tři sezóny jsi toho vyhrál opravdu hodně, k tomu spousta pódiových umístění. Jaké závody ti vlastně vyhovují?

To je jednoduché, časovky a kopcovité závody. Spurtovat neumím, do cíle přijedu se svými soupeři, ale pak je konec. Je to vcelku paradoxní, ale ještě se mi nepodařilo vyhrát hromadný závod. Mnohokrát jsem byl druhý, třetí, ale vítězství mi chybí. Mezi mé nejoblíbenější závody patří časovka Kol-Ja v Jabkenicích, amatérská klasika Praha – Doksy a pochopitelně Král Šumavy.

Jaké jsou tvé cíle do budoucna?

Hlavně zůstat zdravý, to je nejdůležitější. Na konci letošní sezóny bych rád vybojoval třetí titul na MČR v časovce dvojic v Březnici. Do té další bych rád zacílil na nějaký hromadný závod, který mohu se svými dispozicemi vyhrát, přijet do cíle jako první a na pásce slavit s rukama nad hlavou, to by byl krásný pocit.

A co nabídka na přestup do jiného týmu, například více se specializující na amatérské ligy či Masters?

Nabídky jsem měl dvě. Nejprve to byl kladenský Markus, pak také BMC. Já však nechci na své klubové příslušnosti nic měnit, je to pro mě srdeční záležitost. Ve Vinohradských šlapkách mám spoustu přátel, někteří z nich patří mezi mé nejlepší kamarády.

X

Pořadatel

Kolo
pro život

www.kolopro.cz

Největší seriál závodů horských kol

Zúčastni se a **vyhraj auto !!!** Více na www.kolopro.cz

Babí léto s Kolem pro život

- 7. 9.** Plzeňská padesátka České spořitelny
- 14. 9.** Valtické Kolobraní Kooperativy
- 28. 9.** Oderská Mlýnnice České spořitelny

Zábava pro celou rodinu

Závody pro profesionály i začátečníky

Trasy pro všechny: marathony, fitness jízdy, dětské závody

Dětský klub se spoustou zábavy Po celý den

Škola kola Pepy Dresslera

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNERI

PARTNERI

PARTNER ZÁCHRANNÉHO SYSTÉMU

OFICIÁLNÍ DODAVATELÉ CEN

OFICIÁLNÍ DODAVATELÉ

PARTNER ČASOMÍRY

MEDIÁLNÍ PARTNERI

